

[Carl Petersen.]

altså ikke. Så tænkte jeg ved mig selv: hvordan kan det være, at et andet medlem fra venstre skal tale? Endelig fandt jeg ud af, at det nye var, at det ærede medlem ikke kunne forstå, at det samlede landbrug ikke for længe siden har stillet krav om at få priserne for samtlige landbrugsprodukter reguleret på hjemmemarkedet. Det lyder meget uskyldigt, men det falder noget i tråd med en frygt og antagelse, jeg har haft: det er formentlig oplægget til næste runde; så er det også helt fuldenendt. Det ærede medlem argumenterer således: hvorfor skulle man ikke kunne sætte faste hjemmemarkedspriser for landbrugsprodukter, når man har det for industrivarer? Men jeg har aldrig vidst, at man havde det. Så vidt jeg ved, er der ingen faste priser på industrivarer her i landet. Jeg ved da, at en mængde varer konkurrerer med udenlandske varer; det gør da en forskel, og det er i hvert fald ikke til den side, det er galt.

Så har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen. Det kan såmænd godt være, at de kunne undværes, for det har vel ikke meget formål, at vi prøver at diskutere, hvem der har påført landbruget vanskeligheder, og hvorfor landbruget er kommet i vanskeligheder. Jeg kan blot ikke forstå, at noget menneske kan få sig selv til at sige, at det er regeringens skyld, for hvad har regeringen gjort, der kunne hindre landbruget i at få skabt bedre rentabilitet? Den har jo ikke dikteret nogen pris, den har hjulpet landbruget på en række områder med store millionbeløb; jeg tænker på forsøgsarbejder, forskningsarbejder og alt det, som staten betaler og landbruget drager nytte af. Sådan bør det også være. Men man kan da ikke anvende dette, som om regeringen derved har vendt sig mod landbruget. Det er afsætningen og prisrelationerne på verdensmarkedet, der har skabt vanskelighederne; regeringen har ingen skyld heri. Den har, så vidt jeg ved, placeret sine ambassadører og handelsrepræsentanter i udlandet til at varetage landbrugets interesser, og de har da vist gjort det på udmærket måde. Når det alligevel ikke er gået så godt, som det burde, kan man diskutere, hvor skylden ligger, men man kan ikke give regeringen skylden.

Så bliver spørgsmålet, hvis man skal gå

nærmere ind på problemet, hvad vanskelighederne består i. Ser man på de sidste regnskabsresultater, er der en forskel på 30, en positiv forrentningsprocent i bedste tilfælde på 20 og i værste tilfælde en negativ på 10. Hvis én nu stod op og foreslog, at vi afskar den nederste tredjedel, så var der 66 pct. tilbage af det regnskabsførende landbrug, der kunne møde med et fint resultat. Det er jo ikke alene udsalgsprisen for en vare, der er bestemmende for, om den er rentabel. Det er også spørgsmålet om, under hvilke forhold og med hvor få omkostninger man kan frembringe den. Det kan da godt være, at der, hvis vi skal helt ind på dette problem, var meget at studere og analysere, før vi nåede til det faktiske forhold. Disse bemærkninger gælder for så vidt også diskussionen om, hvad det koster at frembringe et kilo smør. Jeg er da ganske overbevist om, at hvis man skar den nederste tredjedel væk, den tredjedel, der ikke er så dygtig til at producere, den tredjedel af køer, der ikke er højtydende nok, ville en pris på 6 kr. svare til produktionsomkostningerne med en passende fortjeneste. Jeg har ikke noget talmateriale til belysning heraf, men jeg er overbevist om, at sådan ville det vise sig at være. Jeg synes, vi skulle få fat i en ekspert, der kan gøre rede for alt dette med tal, så skal det nok vise sig, næste gang vi diskuterer dette emne, at jeg får ret med hensyn til de 6 kr.

Jens Chr. Christensen: Den højtærede landbrugsminister harcelerer over, at venstre har brugt ejendomsskatterne både i dag og i sidste uge og antagelig også vil bruge dem senere på dagen. Ja, det er nu sådan med de ejendomsskatter, at så længe vi ikke har taget af dem, kan vi bruge af dem, og af de 300 mill. kr. har vi ingen lettelse fået endnu. Vi har fået tilskud til betaling af amtsskatterne på, så vidt jeg husker, 27,4 millioner, men der er alligevel et antageligt beløb tilbage. Jeg må også minde den højtærede minister og det ærede medlem hr. Aage Fogh om, at da vi for 2 år siden talte om følgerne af den nye ejendoms-skyldvurdering og vedtog, at den forhøjede vurdering ingen følger skulle have for ejendomsbeskatningen, var det det radikale venstre, der foreslog, at med hensyn til statsejendomsskatterne skulle den nye vur-